

ลดเลิกเสฟของมีนเมา ต้องใช้กฎหมาย-ปฏิบัติการต่อเนื่อง

การณรงค์ให้ประชาชนโดยเฉพาะเยาวชนลดเลิกการเสฟสุรา และของมีนเมา ต้องดำเนินไปทั้งมาตรการทางกฎหมายและในทางปฏิบัติอย่างจริงจัง ในหลายประเทศนำวิธีทั้งด้านกฎหมาย ด้านสังคม ตลอดจนความร่วมมือจากประชาชนโดยเฉพาะผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง เข้ามาร่วมแก้ไข ดังตัวอย่างเช่น

(1) กำหนดให้ขายสุราและเครื่องดื่มมีนเมาได้เฉพาะร้านที่มีใบอนุญาตให้ขายได้ และผู้ซื้อจะต้องมีอายุเกิน 20 ปี บริบูรณ์ ยกเว้นเบียร์ที่มีดีกรีอ่อน (แบ่งเบียร์ออกเป็น 3 ชนิด ชนิดที่รุนแรง ชนิดปานกลาง และชนิดอ่อน) ที่ขายได้ในร้านทั่วไป

(2) ถ้าเป็นร้านอาหารที่มีใบอนุญาตขายเครื่องดื่มมีนเมา ก็ห้ามเยาวชนต่ำกว่าอายุ 20 ปีบริบูรณ์ดื่ม เว้นแต่ถ้าไปกับบิดามารดา จะดื่มได้ต้องมี อายุ 17 ปีขึ้นไป

(3) ร้านจำหน่ายอาหารที่มีใบอนุญาตขายเครื่องดื่มมีนเมา ถ้าผู้ดื่มมีอาการเมา พนักงานเสิร์ฟจะหยุดขายเครื่องดื่มมีนเมาอย่างเด็ดขาด มิฉะนั้นร้านจะมีความผิด และพนักงานของร้านจะให้ลูกค้าที่แสดงอาการมีนเมาออกไปจากร้านทันที

(4) สำหรับผู้โดยสารรถสาธารณะ (รถประจำทางหรือรถไฟใต้ดิน) พนักงานจะไม่ยอมให้ผู้ที่มีอาการมีนเมาโดยสารเป็นอันขาด

(5) สำหรับรถยนต์ส่วนบุคคลนั้น ห้ามมิให้นำภาชนะที่บรรจุของเมา ที่เปิดฝาแล้วไว้ในรถมิฉะนั้นจะถูกข้อหาร้ายแรง

(6) เก็บภาษีอากรสำหรับเครื่องดื่ม เช่น สุรา และเบียร์ ในอัตราที่สูงมาก

จากมาตรการดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า นอกจากเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้ว ประชาชนผู้มีอาชีพเกี่ยวข้องจะต้องให้ความร่วมมือ และในเวลาเดียวกันกฎหมายจะต้องคุ้มครองผู้ที่ให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ โดยลงโทษอย่างรุนแรงกับผู้ขัดขืนการปฏิบัติหน้าที่ของพวกเขาด้วย

สำหรับประเทศไทยนั้น สังคมยังไม่เห็นถึงภัยอันตรายจากการเสฟของมีนเมาจนเป็นอันตรายแก่ตัวผู้เสฟและบุคคลอื่น จะเห็นได้จากอุบัติเหตุที่ร้ายแรงบนท้องถนนเป็นประจำ เพราะผู้ขับขีรถมีนเมาประมาท ขาดสติ ดังปรากฏเป็นข่าวเกือบทุกวัน รวมทั้งผู้เสฟที่ขาดสติแล้วก่ออาชญากรรมอื่น ๆ

นอกจากนี้ ผู้ประกอบกิจการร้านอาหารสามารถขายเครื่องดื่มมีนเมาได้โดยไม่ต้องขออนุญาต (เว้นแต่จะมีการห้ามจำหน่ายในบางเวลา) นอกจากนี้พนักงานบริการเมื่อเห็นลูกค้ามีนเมา ยังบริการเครื่องดื่มดังกล่าว แทนที่จะห้ามเพราะไม่มีกฎหมายห้าม (ลูกค้าที่มีนเมาขาดสติจ่ายเงินง่าย แต่บางครั้งก็เกิดวิวาทเพราะลูกค้าไม่มีเงินชำระ)

ฉะนั้นถ้าสังคมเห็นว่า เป็นอันตรายต่อสังคม รัฐจะต้องใช้มาตรการทางกฎหมายที่รุนแรงและผู้มีหน้าที่ปฏิบัติจะต้องดำเนินการอย่างจริงจัง มิใช่ทำแบบลู่หน้าปะจุมุดังเช่นทุกวันนี้ โดยเฉพาะถ้ากวดขันห้ามมิให้จำหน่ายเครื่องดื่มมีนเมาข้างถนนและบริเวณใกล้สถานศึกษา โดยขอความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับพนักงานของรัฐ ร่วมมือกันอย่างจริงจัง ดังตัวอย่าง เช่น ทีมมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจและท้องถิ่นดำเนินการมาระยะหนึ่ง ซึ่งได้ผล (ถ้าสนใจสามารถสอบถามรายละเอียดจากมหาวิทยาลัยและพนักงานท้องถิ่น)

แม้เป็นเพียงจุดเล็ก ๆ แต่ถ้ารัฐจะนำไปเป็นต้นแบบและพัฒนาต่อไป พร้อมทั้งขยายผลอย่างน้อยก็จะทำให้นักศึกษาซึ่งเป็นเยาวชนหลุดพ้นจากวงจรอบาหาว

ถ้าประสบผลสำเร็จจะเป็นอานิสงส์ต่อเด็กและเยาวชนอื่น ๆ ซึ่งเป็นอนาคตของชาติ